lillikessi temma tee peäle. Muist laulsid temma ele kitusse laulo Jummalale se armo ja abbi eest, mis taewane Issa selle mehhe läbbi neile olli saatnud. Emmad, rõmo pisarad silmis, tõttasid omma nore lapse seltsiga temma liggi, ja temma peäle näidates kiitsid lastele, et rahwa heateggia se olli, kes otsata paljo innimessi olli peästnud kurjast ellamisest, ja et sest aiast, kui willi ei sanud mitte nenda kui ennemuiste kõrtsides raisatud, ikka suggo ennam sedda leiwa-pallukest maiades järrel olli. Se jummalakartlik mees piddas iggas kirikus jutlust, mis wäggewaste rahwa süddame peäle hakkas. Temma lahked maenitsussed kinnitasid innimessi, et jääksid truiks omma tulluse kassinusse nou peäle, kust ollid selgeste katsnud, mis hea luggu neile sest olli tulnud. — Kui selle hinge tõ kallal pääw olli lõppend ja pimme kätte joudnud, siis koddanikkud teggid omma auustamist omma heateggia wasto sel wisil awwalikkuks,

et pannid aknade ette küünlaid põllema, ja et rae-honed lampidega ni rohkeste said ehhitud, et emalt paistsid nago tulle-merres uiuda. Muido agga rahwa rõõm olli üsna woiksel wisil. — Siis kui selle mehhe aeg seäl linnas otsas olli, saatsid hulk rahwast tedda tele, jätsid süddamelikko tännoga tedda Jummalaga ja saatsid omma õnnistamist weel temma järrele.

Selle sure hinge kasso pärrast, mis mees omma tüddimatta püüdmisse läbbi omma issa-male olli korda saatnud, sünnib kül lota, et se ehk tännini selsammal wisil seäl weel kestab. Olgo ka, et sedda ei tulle kül mitte arwata, et wiimne hing omma tootusse sannale truiks olleks jänud, ommeti surem hulk on ommast alwast kippumisest peäsenud. Se mis wannaste ühhe Irlandi mehhe auuks sai, et olli joobno peaga nähha olnud, sedda nüüd arwatakse seäl sureks häbbiks, ja lastewannemad näitwad lapsi ühhe jodiko peäle kui ühhe